

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10389 *Llei 36/2015, de 28 de setembre, de seguretat nacional.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

Índex

Preàmbul.

Títol preliminar. Disposicions generals.

Títol I. Òrgans competents de la seguretat nacional.

Títol II. Sistema de Seguretat Nacional.

Títol III. Gestió de crisis en el marc del Sistema de Seguretat Nacional.

Títol IV. Contribució de recursos a la seguretat nacional.

PREÀMBUL

I

La seguretat constitueix la base sobre la qual una societat es pot desenvolupar, pot preservar la seva llibertat i la prosperitat dels seus ciutadans, i garantir l'estabilitat i el bon funcionament de les seves institucions.

La legislació espanyola així ho reconeix i interpreta, i conté instruments normatius que, partint del marc dissenyat per la Constitució, regulen els aspectes fonamentals que han estat permetent als poders públics complir les seves obligacions en aquesta matèria.

Així, les normes aplicables als estats d'alarma, excepció i setge, a la defensa nacional, a les forces i cossos de seguretat, a la protecció de la seguretat ciutadana, a la protecció d'infraestructures crítiques, a la protecció civil, a l'acció i el servei exterior de l'Estat o a la seguretat privada, regulen, juntament amb la legislació penal i els tractats i compromisos internacionals en els quals Espanya és part, diferents aspectes de la seguretat.

Aquesta regulació es basa en l'assignació de competències a les diferents autoritats i administracions públiques, i s'articula en un model tradicional i homologable amb els països del nostre entorn, que s'ha demostrat vàlid fins ara i que ha permès fer front a les necessitats de seguretat d'una societat oberta, lliure i democràtica com l'espanyola.

No obstant això, en el món actual, i en l'entorn més previsible per al futur, els actors i les circumstàncies que posen en perill els nivells de seguretat estan subjectes a una mutació constant, i és responsabilitat dels poders públics dotar-se de la normativa, els procediments i els recursos que li permetin respondre amb eficàcia a aquests desafiaments a la seguretat.

En aquest context apareix el camp de la seguretat nacional com un espai d'actuació pública nou, enfocat a l'harmonització d'objectius, recursos i polítiques ja existents en matèria de seguretat.

En aquest sentit, la seguretat nacional s'entén com l'acció de l'Estat dirigida a protegir la llibertat i el benestar dels seus ciutadans, a garantir la defensa d'Espanya i els seus principis i valors constitucionals, així com a contribuir juntament amb els nostres socis i

aliats a la seguretat internacional en compliment dels compromisos assumits; concepte que, fins a la data, no havia estat objecte d'una regulació normativa integral.

Aquest esforç d'integració revesteix un importància tan gran que la seguretat nacional s'ha de considerar un objectiu compartit per les diferents administracions, estatal, autonòmica i local, els òrgans constitucionals, en especial les Corts Generals, el sector privat i la societat civil, dins dels projectes de les organitzacions internacionals de les quals formem part.

D'altra banda, la realitat demostra que els desafiaments per a la seguretat nacional que afecten la societat revesteixen a vegades una complexitat elevada, que desborda les fronteres de categories tradicionals, com la defensa, la seguretat pública, l'acció exterior i la intel·ligència, així com d'altres més recentment incorporades a la preocupació per la seguretat, com el medi ambient, l'energia, els transports, el ciberespai i l'estabilitat econòmica.

La dimensió que adquireixen certs riscos i amenaces, la seva acusada transversalitat, o la combinació d'aquests trets amb la seva naturalesa oberta i incerta, com passa en les situacions d'interès per a la seguretat nacional que defineix aquesta Llei, són factors que indiquen clarament que qualsevol resposta que impliqui els diferents agents i instruments de la seguretat nacional es veu reforçada i és més eficient si es porta a terme de manera coordinada.

L'interès nacional superior requereix millorar la coordinació de les diferents administracions públiques, amb la recerca de marcs de prevenció i resposta que ajudin a resoldre els problemes que planteja una actuació compartimentada, i amb l'organització, a diversos nivells i de manera integral, de l'acció coordinada dels agents i instruments al servei de la seguretat nacional.

Aquesta Llei es dicta amb el propòsit de respondre aquesta demanda, que està sent expressada pels agents de la seguretat nacional integrats en les administracions públiques, pel sector privat i per la societat en general. No afecta la regulació dels diferents agents i instruments que ja són objecte de normes sectorials específiques, sinó que facilita la seva inserció harmònica a l'esquema d'organització general, que estableix l'Estratègia de seguretat nacional, de 31 de maig de 2013, sota la denominació de Sistema de Seguretat Nacional, i que lidera el president del Govern.

II

Aquesta Llei s'estructura en cinc títols.

En el títol preliminar, a més de les disposicions relatives al seu objecte i àmbit, la Llei estableix les definicions i els principis generals que inspiren el concepte de seguretat nacional com a política d'Estat, la cultura de seguretat nacional, la cooperació amb les comunitats autònomes, la col·laboració privada, els components fonamentals, així com els àmbits d'especial interès i les seves obligacions.

En el títol I es detallen quins són els òrgans competents de la seguretat nacional i quines competències se'ls assignen en aquesta matèria.

Per la seva banda, el títol II es dedica a la creació i definició del Sistema de Seguretat Nacional, les seves funcions i organització.

El títol III regula la gestió de crisis, com a marc general de funcionament del Sistema de Seguretat Nacional, i estableix definicions i competències en la matèria esmentada. La regulació de la situació d'interès per a la seguretat nacional preveu que no s'hi exerceixin les potestats pròpies dels estats d'alarma i d'excepció, de manera que si això fos necessari s'hauria de procedir a la seva declaració i al sotmetiment a la seva normativa específica.

Finalment, el títol IV regula la contribució de recursos a la seguretat nacional, que remet a una nova llei a desplegar.

La part final de la Llei inclou quatre disposicions addicionals sobre coordinació amb instruments internacionals de gestió de crisis, homologació d'instruments de gestió de crisis i comunicació pública respectivament; una disposició transitòria relativa a l'activitat dels comitès especialitzats existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei; i quatre

disposicions finals, que regulen els títols competencials, el desplegament reglamentari, el mandat legislatiu i l'entrada en vigor.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte regular:

- a) Els principis bàsics, els òrgans superiors i les autoritats i els components fonamentals de la seguretat nacional.
- b) El Sistema de Seguretat Nacional, la seva direcció, organització i coordinació.
- c) La gestió de crisis.
- d) La contribució de recursos a la seguretat nacional.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei és aplicable a les diferents administracions públiques i, en els termes que s'hi estableixen, a les persones físiques o jurídiques.
2. Els estats d'alarma i excepció es regeixen per la seva normativa específica.

Article 3. *Seguretat nacional.*

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per seguretat nacional l'acció de l'Estat dirigida a protegir la llibertat, els drets i el benestar dels ciutadans, a garantir la defensa d'Espanya i els seus principis i valors constitucionals, així com a contribuir juntament amb els nostres socis i aliats a la seguretat internacional en el compliment dels compromisos assumits.

Article 4. *Política de seguretat nacional.*

1. La política de seguretat nacional és una política pública en què sota la direcció del president del Govern i la responsabilitat del Govern participen totes les administracions públiques, d'acord amb les seves competències respectives, i la societat en general, per respondre a les necessitats de la seguretat nacional.
2. Els principis bàsics que han d'orientar la política de seguretat nacional són la unitat d'acció, anticipació, prevenció, eficiència, sostenibilitat en l'ús dels recursos, capacitat de resistència i recuperació, coordinació i col·laboració.
3. L'Estratègia de seguretat nacional és el marc polític estratègic de referència de la política de seguretat nacional. Conté l'anàlisi de l'entorn estratègic, concreta els riscos i les amenaces que afecten la seguretat d'Espanya, defineix les línies d'acció estratègiques en cada àmbit d'actuació i promou l'optimització dels recursos existents. S'elabora a iniciativa del president del Govern, el qual la sotmet a l'aprovació del Consell de Ministres, i s'ha de revisar cada cinc anys o quan ho aconsellin les circumstàncies canviants de l'entorn estratègic. Un cop aprovada, s'ha de presentar a les Corts Generals en els termes que preveu aquesta Llei.

Article 5. *Cultura de seguretat nacional.*

1. El Govern ha de promoure una cultura de seguretat nacional que afavoreixi la implicació activa de la societat en la seva preservació i garantia, com a requisit indispensable per al gaudi de la llibertat, la justícia, el benestar, el progrés i els drets dels ciutadans.
2. Als efectes del número anterior, el Govern ha de posar en marxa accions i plans que tinguin per objecte augmentar el coneixement i la sensibilització de la societat sobre els requeriments de la seguretat nacional, dels riscos i les amenaces susceptibles de

comprometre-la, de l'esforç dels actors i organismes implicats en la seva salvaguarda i la coresponsabilitat de tots en les mesures d'anticipació, prevenció, anàlisi, reacció, resistència i recuperació respecte als riscos i amenaces esmentats.

Article 6. *Cooperació amb les comunitats autònomes.*

1. La cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes en les matèries pròpies d'aquesta Llei s'ha de dur a terme a través de la Conferència Sectorial per a Afers de la Seguretat Nacional, tot això sense perjudici de les funcions assignades al Consell de Seguretat Nacional.

2. En particular, correspon a la Conferència, com a òrgan de cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes, el tractament i la resolució d'acord amb el principi de cooperació de les qüestions d'interès comú relacionades amb la seguretat nacional, com ara les següents:

a) Procediments tècnics per assegurar la recepció de la informació sobre seguretat nacional de caràcter general per part de les comunitats autònomes, i l'articulació de la informació que aquestes han d'aportar a l'Estat.

b) Fórmules de participació en els desplegaments normatius sobre seguretat nacional, mitjançant procediments interns que facilitin l'aplicació de les actuacions de la política de seguretat nacional, així com en l'elaboració dels instruments de planificació que es prevegi utilitzar.

c) Problemes plantejats en l'execució de la política de seguretat nacional i el marc de les competències estatutàries autonòmiques respectives.

3. La participació de les ciutats amb Estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla en els assumptes relacionats amb la seguretat nacional també s'ha d'articular a la Conferència, i en forma part un representant de cadascuna d'aquestes ciutats.

4. Per al seu funcionament adequat, la Conferència ha d'elaborar un reglament intern. Els acords de la Conferència s'han d'adoptar de conformitat amb el que disposen l'article 5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i el seu Reglament intern.

Article 7. *Col·laboració privada.*

1. Les entitats privades, sempre que les circumstàncies ho aconsellin i, en tot cas, quan siguin operadores de serveis essencials i d'infraestructures crítiques que puguin afectar la seguretat nacional, han de col·laborar amb les administracions públiques. El Govern ha d'establir reglamentàriament els mecanismes i les formes d'aquesta col·laboració.

2. El Govern, en coordinació amb les comunitats autònomes, ha d'establir cursos que fomentin la participació del sector privat en la formulació i l'execució de la política de seguretat nacional.

Article 8. *Participació ciutadana en la seguretat nacional.*

El Govern, en coordinació amb les comunitats autònomes, ha d'establir mecanismes que facilitin la participació de la societat civil i les seves organitzacions en la formulació i l'execució de la política de seguretat nacional.

Article 9. *Components fonamentals de la seguretat nacional.*

1. Es consideren components fonamentals de la seguretat nacional als efectes d'aquesta Llei la defensa nacional, la seguretat pública i l'acció exterior, que es regulen per la seva normativa específica.

2. Els serveis d'intel·ligència i informació de l'Estat, d'acord amb l'àmbit de les seves competències, han de donar suport permanentment al Sistema de Seguretat Nacional, i proporcionar elements de judici, informació, anàlisi, estudis i propostes necessaris per prevenir i detectar els riscos i les amenaces i contribuir a la seva neutralització.

Article 10. *Àmbits d'interès especial de la seguretat nacional.*

Es consideren àmbits d'interès especial de la seguretat nacional els que requereixen una atenció específica atès que són bàsics per preservar els drets i les llibertats, així com el benestar dels ciutadans, i per garantir el subministrament dels serveis i recursos essencials. Als efectes d'aquesta Llei, són, entre d'altres, la ciberseguretat, la seguretat econòmica i financera, la seguretat marítima, la seguretat de l'espai aeri i ultraterrestre, la seguretat energètica, la seguretat sanitària i la preservació del medi ambient.

Article 11. *Obligacions de les administracions públiques en els àmbits d'interès especial.*

1. En el marc del Sistema de Seguretat Nacional, les administracions públiques amb competències en els àmbits d'interès especial de la seguretat nacional estan obligades a establir mecanismes de coordinació i intercanvi d'informació, especialment en relació amb els sistemes de vigilància i alerta davant possibles riscos i amenaces.

2. Així mateix, sense perjudici del que estableix la normativa reguladora de protecció d'infraestructures crítiques, les administracions públiques esmentades anteriorment han d'assegurar la disponibilitat dels serveis essencials i la garantia del subministrament de recursos energètics, aigua i alimentació, medicaments i productes sanitaris, o qualssevol altres serveis i recursos de primera necessitat o de caràcter estratègic.

TÍTOL I

Òrgans competents de la seguretat nacional

Article 12. *Òrgans competents en matèria de seguretat nacional.*

1. Són òrgans competents en matèria de seguretat nacional:

- a) Les Corts Generals.
- b) El Govern.
- c) El president del Govern.
- d) Els ministres.
- e) El Consell de Seguretat Nacional.

f) Els delegats del Govern a les comunitats autònomes i a les ciutats amb Estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén que són òrgans competents de les comunitats autònomes i de les ciutats amb Estatut d'Autonomia de Ceuta i Melilla els que corresponguin segons el que disposa cada Estatut d'autonomia, en relació amb les competències que en cada cas estiguin relacionades amb la seguretat nacional.

3. Les autoritats locals han d'exercir les competències que els corresponen d'acord amb aquesta Llei i amb el que disposen la legislació de règim local i les altres lleis que els siguin aplicables.

Article 13. *Les Corts Generals.*

1. Independentment de les funcions que la Constitució i les resta de disposicions legals assignen a les Corts Generals, els correspon debatre les línies generals de la política de seguretat nacional, i a aquests efectes el Govern els ha de presentar, per al seu

coneixement i debat, l'Estratègia de seguretat nacional, així com les iniciatives i els plans corresponents.

2. Es designa a les Corts Generals una Comissió Mixta Congrés-Senat de Seguretat Nacional, seguint per a això el que disposen els reglaments de les cambres, amb la finalitat que les cambres tinguin la participació adequada en els àmbits de la seguretat nacional i disposin de la informació més àmplia sobre les iniciatives en el marc de la política de seguretat nacional. En el si d'aquesta Comissió Mixta el Govern ha de comparèixer anualment, a través del representant que designi, per informar sobre l'evolució de la seguretat nacional en el període de referència esmentat. Així mateix, en aquesta Comissió Mixta s'han de presentar l'Estratègia de seguretat nacional i les seves revisions.

Article 14. *El Govern.*

Correspon al Govern:

- a) Establir i dirigir la política de seguretat nacional i assegurar-ne l'execució.
- b) Aprovar l'Estratègia de seguretat nacional i les seves revisions mitjançant un reial decret, en els termes que preveu aquesta Llei.
- c) Efectuar la declaració de recursos d'interès per a la seguretat nacional en coordinació amb les comunitats autònomes.

Article 15. *El president del Govern.*

Correspon al president del Govern:

- a) Dirigir la política de seguretat nacional i el Sistema de Seguretat Nacional.
- b) Proposar l'Estratègia de seguretat nacional i les seves revisions.
- c) Declarar la situació d'interès per a la seguretat nacional.
- d) Exercir la resta de competències que en el marc del Sistema de Seguretat Nacional li atribueixi aquesta Llei, i la resta de normes legals i reglamentàries que siguin aplicables.

Article 16. *Els ministres.*

Als ministres, com a responsables de desplegar l'acció del Govern en les matèries que li són pròpies, els correspon dur a terme i executar la política de seguretat nacional en els àmbits dels seus departaments ministerials respectius.

Article 17. *El Consell de Seguretat Nacional.*

El Consell de Seguretat Nacional, en la seva condició de Comissió Delegada del Govern per a la Seguretat Nacional, és l'òrgan al qual correspon assistir el president del Govern en la direcció de la política de seguretat nacional i del Sistema de Seguretat Nacional, així com exercir les funcions que li atribueix aquesta Llei i li assigni el seu Reglament.

TÍTOL II

Sistema de Seguretat Nacional

Article 18. *El Sistema de Seguretat Nacional.*

1. El Sistema de Seguretat Nacional és el conjunt d'òrgans, organismes, recursos i procediments, integrats en l'estructura que preveu l'article 20 d'aquesta Llei, que permet als òrgans competents en matèria de seguretat nacional exercir les seves funcions.

2. En el Sistema de Seguretat Nacional s'integren els components fonamentals seguint els mecanismes d'enllaç i coordinació que determini el Consell de Seguretat Nacional, que actuen sota les seves pròpies estructures i procediments. En funció de les necessitats, es poden assignar comeses a altres organismes i entitats, de titularitat pública o privada.

Article 19. *Funcions.*

Al Sistema de Seguretat Nacional li correspon avaluar els factors i les situacions que puguin afectar la seguretat nacional, sol·licitar i analitzar la informació que permeti prendre les decisions necessàries per dirigir i coordinar la resposta davant les situacions de crisi que preveu aquesta Llei, detectar les necessitats i proposar les mesures sobre planificació i coordinació amb el conjunt de les administracions públiques, amb la finalitat de garantir la disponibilitat i el funcionament correcte dels recursos del Sistema.

Article 20. *Estructura del Sistema de Seguretat Nacional.*

1. El president del Govern dirigeix el Sistema assistit pel Consell de Seguretat Nacional.

2. El Departament de Seguretat Nacional exerceix les funcions de Secretaria Tècnica i òrgan de treball permanent del Consell de Seguretat Nacional i dels seus òrgans de suport, així com la resta de funcions que preveu la normativa que li sigui aplicable.

3. Els òrgans de suport del Consell de Seguretat Nacional, amb la denominació de comitès especialitzats o una altra que es determini, exerceixen les funcions assignades pel Consell de Seguretat Nacional en els àmbits d'actuació que preveu l'Estratègia de seguretat nacional, o quan les circumstàncies mateixes de la gestió de crisis ho requereixin.

4. És objecte de desplegament reglamentari, en coordinació amb les administracions públiques afectades, la regulació dels òrgans de coordinació i suport del Departament de Seguretat Nacional, així com dels mecanismes d'enllaç i coordinació permanents amb els organismes de totes les administracions de l'Estat que siguin necessaris perquè el Sistema de Seguretat Nacional pugui exercir les seves funcions i complir els seus objectius; tot això sense perjudici de les previsions que en matèria de gestió de crisis conté el títol III.

Article 21. *Funcions i composició del Consell de Seguretat Nacional.*

1. Correspon al Consell de Seguretat Nacional exercir les funcions següents:

a) Dictar les directrius necessàries en matèria de planificació i coordinació de la política de seguretat nacional.

b) Dirigir i coordinar les actuacions de gestió de situacions de crisi en els termes que preveu el títol III.

c) Supervisar i coordinar el Sistema de Seguretat Nacional.

d) Verificar el grau de compliment de l'Estratègia de seguretat nacional i promoure i impulsar les seves revisions.

e) Promoure i impulsar l'elaboració de les estratègies de segon nivell que siguin necessàries i procedir, si s'escau, a la seva aprovació, així com a les revisions periòdiques.

f) Organitzar la contribució de recursos a la seguretat nacional de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

g) Aprovar l'informe anual de seguretat nacional abans de presentar-lo a les Corts Generals.

h) Acordar la creació i l'enfortiment dels òrgans de suport necessaris per a l'exercici de les seves funcions.

i) Impulsar les propostes normatives necessàries per a l'enfortiment del Sistema de Seguretat Nacional.

j) Exercir les altres funcions que li atribueixin les disposicions legals i reglamentàries que siguin aplicables.

2. A proposta del president del Govern, el Consell de Seguretat Nacional ha d'emetre informe al rei almenys un cop l'any. Quan el rei assisteixi a les reunions del Consell, l'ha de presidir.

3. La composició del Consell de Seguretat Nacional es determina de conformitat amb el que preveu l'apartat 8 d'aquest article. En tot cas, han de formar part d'aquest Consell:

- a) El president del Govern, que el presideix.
- b) Els vicepresidents del Govern, si n'hi ha.
- c) Els ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, de Justícia, de Defensa, d'Hisenda i Administracions Públiques, de l'Interior, de Foment, d'Indústria, Energia i Turisme, de Presidència, d'Economia i Competitivitat i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat.
- d) El director del Gabinet de la Presidència del Govern, el secretari d'Estat d'Afers Exteriors, el cap d'Estat Major de la Defensa, el secretari d'Estat de Seguretat i el secretari d'Estat director del Centre Nacional d'Intel·ligència.

4. S'ha de convocar el director del Departament de Seguretat Nacional a les reunions del Consell de Seguretat Nacional.

5. També poden formar part del Consell, quan siguin convocats en funció dels assumptes a tractar, els titulars dels altres departaments ministerials i les autoritats autonòmiques afectades en la presa de decisions i actuacions que ha d'acomplir el Consell.

6. Sense perjudici del que estableixen els apartats 3 i 4, els titulars dels òrgans superiors i directius de l'Administració General de l'Estat, dels organismes públics, de les comunitats autònomes i de les ciutats amb Estatut d'autonomia, així com les autoritats de l'Administració local, han de ser convocats a les reunions del Consell quan la seva contribució es consideri necessària i, en tot cas, quan els assumptes a tractar afectin les seves competències respectives.

7. Igualment es poden convocar les persones físiques o jurídiques la contribució de les quals es consideri rellevant a la vista dels assumptes a tractar a l'ordre del dia.

8. Mitjançant un reial decret acordat en el Consell de Ministres, a proposta del president del Govern, s'ha de desplegar la concreta composició, organització i funcions del Consell de Seguretat Nacional, en el marc del que disposa aquesta Llei.

TÍTOL III

Gestió de crisis en el marc del Sistema de Seguretat Nacional

Article 22. Gestió de crisis.

1. La gestió de crisis és el conjunt ordinari d'actuacions dirigides a detectar i valorar els riscos i les amenaces concrets per a la seguretat nacional, facilitar el procés de presa de decisions i assegurar una resposta òptima i coordinada dels recursos de l'Estat que siguin necessaris.

2. La gestió de crisis s'ha de dur a terme a través d'instruments de prevenció, detecció, resposta, retorn a la normalitat i avaluació. El seu desenvolupament ha de ser gradual i ha d'implicar els diferents òrgans que componen l'estructura del Sistema de Seguretat Nacional, segons les seves competències i d'acord amb la situació de crisi que es produeixi. Així mateix, en la gestió de crisis participen les autoritats de la comunitat autònoma que, si s'escau, estigui afectada.

Article 23. Situació d'interès per a la seguretat nacional.

1. La gestió de crisis s'ha de dur a terme en la situació d'interès per a la seguretat nacional, i s'ha d'adaptar a les seves circumstàncies específiques, d'acord amb el que disposa aquest títol.

2. La situació d'interès per a la seguretat nacional és aquella en què, per la gravetat dels seus efectes i la dimensió, urgència i transversalitat de les mesures per a la seva resolució, requereix de la coordinació reforçada de les autoritats competents en l'exercici de les seves atribucions ordinàries, sota la direcció del Govern, en el marc del Sistema de Seguretat Nacional, amb la garantia del funcionament òptim, integrat i flexible de tots els recursos disponibles, en els termes que preveu aquesta Llei.

3. La situació d'interès per a la Seguretat Nacional s'ha d'afrontar amb els poders i mitjans ordinaris de les diferents administracions públiques i en cap cas no pot implicar la suspensió dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans.

Article 24. *Declaració de la situació d'interès per a la seguretat nacional.*

1. La situació d'interès per a la seguretat nacional la declara el president del Govern mitjançant un real decret. La declaració ha d'incloure, com a mínim:

- a) La definició de la crisi.
- b) L'àmbit geogràfic del territori afectat.
- c) La durada i, si s'escau, possible pròrroga.
- d) El nomenament, si s'escau, d'una autoritat funcional, i la determinació de les seves competències per dirigir i coordinar les actuacions que siguin procedents.
- e) La determinació dels recursos humans i materials necessaris per afrontar la situació d'interès per a la seguretat nacional, previstos en els plans corresponents de preparació i disposició de recursos, així com altres recursos addicionals que es requereixin en cada cas, d'acord amb el que disposa el títol IV.

2. La declaració de situació d'interès per a la seguretat nacional comporta l'obligació de les autoritats competents d'aportar els mitjans humans i materials necessaris que estiguin sota la seva dependència, per a l'aplicació efectiva dels mecanismes d'actuació.

3. El Govern ha d'informar immediatament el Congrés dels Diputats sobre les mesures adoptades i sobre l'evolució de la situació d'interès per a la seguretat nacional.

Article 25. *Funcions del Consell de Seguretat Nacional en la gestió de crisis.*

1. El Consell de Seguretat Nacional ha de determinar els mecanismes d'enllaç i coordinació necessaris perquè el Sistema de Seguretat Nacional s'activi preventivament i faci el seguiment dels supòsits susceptibles de derivar en una situació d'interès per a la seguretat nacional.

2. En la situació d'interès per a la seguretat nacional el president del Govern ha de convocar el Consell de Seguretat Nacional perquè exerceixi les funcions de direcció i coordinació de la gestió de la situació esmentada, tot això sense perjudici de l'aplicació de la legislació en matèria de defensa nacional i de les competències que corresponguin al Consell de Ministres. En els casos en què el president del Govern decideixi designar una autoritat funcional per a l'impuls i la gestió coordinada de les actuacions, el Consell de Seguretat Nacional ha d'assessorar sobre el nomenament de l'autoritat esmentada.

3. El Consell de Seguretat Nacional ha d'assessorar el president del Govern quan la situació requereixi l'aplicació de mesures excepcionals previstes en els instruments de gestió de crisis de les organitzacions internacionals de les quals Espanya sigui membre, tot això sense perjudici de les facultats que corresponen al Consell de Ministres i del que preveu la legislació en matèria de defensa nacional.

Article 26. *Òrgans de coordinació i suport del Consell de Seguretat Nacional en matèria de gestió de crisis.*

1. En matèria de gestió de crisis el Consell de Seguretat Nacional ha d'estar assistit per un comitè especialitzat de caràcter únic per al conjunt del Sistema de Seguretat Nacional, per a la qual cosa ha de tenir el suport del Departament de Seguretat Nacional.

A aquest Comitè especialitzat li correspon, entre altres funcions, elaborar propostes de les directrius politicoestratègiques i formular recomanacions per a la direcció de les situacions d'interès per a la Seguretat Nacional. El presideix el membre del Consell de Seguretat Nacional o, si s'escau, l'autoritat funcional, que designi el president del Govern.

2. Els instruments preventius dels òrgans de coordinació i suport del Consell de Seguretat Nacional es poden activar anticipadament, per portar a terme l'anàlisi i el seguiment dels supòsits susceptibles de derivar en una situació d'interès per a la seguretat nacional. A aquests efectes, totes les administracions i organismes públics estan obligats a col·laborar de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

TÍTOL IV

Contribució de recursos a la seguretat nacional

Article 27. *La contribució de recursos a la seguretat nacional en el Sistema de Seguretat Nacional.*

1. L'aportació de recursos humans i materials, tant públics com privats, no adscrits amb caràcter permanent a la seguretat nacional, s'ha de basar en els principis de contribució gradual i proporcionada a la situació que sigui necessari afrontar i d'indemnitat.

2. L'organització de la contribució de recursos a la seguretat nacional recau en el Consell de Seguretat Nacional, en coordinació amb les comunitats autònomes, en els termes que estableixen aquesta Llei i la resta que siguin aplicables.

3. Les diferents administracions públiques, a través dels seus òrgans competents, disposen d'un sistema d'identificació, avaluació i planificació de mitjans i recursos corresponents als seus àmbits competencials respectius, per fer front als possibles riscos o amenaces a la seguretat nacional.

4. Les comunitats autònomes i les entitats locals han de col·laborar en l'elaboració dels plans de recursos humans i materials necessaris per a les situacions de crisi que preveu aquesta Llei.

5. El sector privat ha de participar en la contribució de recursos a la seguretat nacional.

6. El funcionament i l'organització de la contribució de recursos a la seguretat nacional s'han d'establir reglamentàriament de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Article 28. *Catàleg de recursos per a la seguretat nacional.*

1. El Govern, mitjançant un acord del Consell de Ministres, a proposta del Consell de Seguretat Nacional, ha de procedir a aprovar un catàleg de recursos humans i de mitjans materials dels sectors estratègics de la nació que puguin ser posats a disposició de les autoritats competents en la situació d'interès per a la seguretat nacional. La seva elaboració s'ha de dur a terme en coordinació amb el que preveuen els catàlegs sectorials existents en el conjunt de les administracions públiques. A aquests efectes, les comunitats autònomes han d'elaborar els catàlegs de recursos corresponents sobre la base de les seves pròpies competències i de la informació facilitada pel Govern, els quals s'han d'integrar en el catàleg esmentat.

2. Aquest catàleg l'ha d'actualitzar el Govern quan així s'estableixi i, en tot cas, cada vegada que es revisi l'Estratègia de seguretat nacional, d'acord amb els nous riscos i amenaces.

3. Un cop aprovat el catàleg, els components del Sistema de Seguretat Nacional han d'establir les directrius i els procediments per capacitar persones i adequar aquells mitjans i instal·lacions, públics i privats, en cas de necessitat. A aquests efectes, s'han d'elaborar els plans de preparació i disposició de recursos per a la seguretat nacional.

Article 29. *Declaració de recursos per a la seguretat nacional.*

1. El Govern ha d'aprovar mitjançant un reial decret la declaració de recursos que es poden utilitzar en la situació d'interès per a la seguretat nacional que preveu aquesta Llei. El reial decret esmentat ha d'incloure la relació de mitjans humans i materials, tant públics com privats, que siguin procedents.

2. La disposició de recursos s'ha d'efectuar mitjançant l'adscripció al Sistema de Seguretat Nacional del personal, les instal·lacions i els mitjans, segons els plans activats per a la situació d'interès per a la seguretat nacional que preveu aquesta Llei. L'adscripció d'aquests recursos s'ha de fer tal com s'estableixi reglamentàriament, en coordinació amb les comunitats autònomes.

3. Qualsevol perjudici que s'ocasioni com a conseqüència de la declaració de recursos per a la seguretat nacional dóna lloc a la indemnització corresponent, d'acord amb el que disposen les normes legals que siguin aplicables i, en concret, els articles 139 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional primera.

Els instruments de gestió de crisi i de la contribució de recursos del Sistema de Seguretat Nacional serveixen de suport en els estats d'alarma i d'excepció de conformitat amb la seva pròpia regulació específica, a decisió del Govern, i sense perjudici del que disposa la legislació de defensa nacional.

Disposició addicional segona. *Coordinació amb altres instruments internacionals de gestió de crisi.*

Les normes i els procediments de gestió de crisi del Sistema de Seguretat Nacional han de ser compatibles i homologables amb els instruments de gestió de crisi de les organitzacions internacionals en les quals Espanya és part.

Disposició addicional tercera. *Homologació dels instruments de gestió de crisi.*

Els òrgans competents de les diferents administracions públiques han de revisar, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les seves normes i procediments d'actuació per adequar-ne i coordinar-ne el funcionament en el Sistema de Seguretat Nacional.

Disposició addicional quarta. *Comunicació pública.*

El Sistema de Seguretat Nacional ha de disposar d'una política informativa per a situacions de crisi, la coordinació de la qual ha d'estar a càrrec de l'autoritat que exerceixi de portaveu del Govern.

Disposició transitòria única. *Activitat dels comitès especialitzats existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i procediments d'actuació.*

1. Els comitès especialitzats del Consell de Seguretat Nacional existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de continuar exercint les seves funcions d'acord amb els acords de constitució respectius fins que siguin adaptats al que disposa aquesta Llei, la qual cosa s'ha de fer en el termini de tres mesos des de la seva entrada en vigor.

2. En particular, en aquest procés d'adaptació dels acords de constitució dels comitès especialitzats que esmenta l'apartat anterior, s'ha d'impulsar l'adaptació o la preparació dels procediments necessaris per coordinar les seves actuacions amb tots els altres òrgans col·legiats o grups dependents d'aquests que conflueixin en la gestió de crisi, en el marc del que preveuen els articles 18.2 i 22.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.4a i 29a de la Constitució que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de defensa i forces armades i en matèria de seguretat pública.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

Es faculten el Govern i els titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que estableix aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Mandat legislatiu.*

El Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de remetre al Congrés dels Diputats un projecte de llei reguladora de la preparació i disposició de la contribució de recursos a la seguretat nacional.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de setembre de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY